

Žalm 65

Náš Bože, tobě patří chvála

Lausanne 1565

1. Náš Bo-že, to - bě pa - tří chvá - la, já - sot i zti - še - ní,
když na-slou-cháš všem vo - la - jí - cím, ce - lé - mu stvo - ře - ní.

1. Hří - chy a vzpou-ry zno - vu vlád - nou mým skut-kům zma - te - ným,

1. ztrá - ce - jí sí - lu před tvou tvá - ří, moc tvým od - pu - ště - ním .

2. Tvá milost vítá vyvolené, kdo vstoupí do tvých bran.
Hojností darů ve tvém chrámě stůl bude požehnán.
Tvé mocné činy vzbudí bázeň, trůny se zachvějí,
dál chceš být vládcem pokolením, národům nadějí.
3. Výšiny hor sám zdvíháš vzhůru, dno moří skryl jsi v tmách.
Přívalům vod svět zničit bráníš, žáru vše spálit v prach.
Tam, kde tvé jitro světlem září, soumrakem tišíš den,
tvých divů slávu věrní chválí, tvým žijí pokojem.
4. Zem navštívíš svým požehnáním, z potoků dáváš pít.
Stínem chceš chránit vše, co klíčí, pomáháš růst a žít.
Léta jsou plná štědré péče, dnům svěříš bohatství.
Chléb z rukou tvých se stal mou písní, spásou i radostí.

M.Esterle